

خبر

وزیر خارجه عربستان:

شهروندان خود را

به ترکیه تحویل نمی‌دهیم

● وزیر خارجه عربستان سعودی با استرداد دو نفر از شهروندان این کشور به ترکیه در ارتباط با قتل جمال خاشقجی مخالفت کرد؛ این در حالی است که دادستانی استانبول در ادامه پیگیری پرونده قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار سعودی از عربستان خواسته که افراد مظنون را به ترکیه تحویل دهد. به گزارش دویچه‌وله، عادل الجبیر، وزیر خارجه عربستان سعودی در پایان نشست شورای همکاری خلیج فارس در ریاض اعلام کرد عربستان دو نفر از شهروندان این کشور را که متهم به دست‌داشتن در قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار منتقد هستند، به ترکیه تحویل نخواهد داد.

الجبیر تاکید کرد که «ما شهروندانمان را تحویل نمی‌دهیم». او افزود: «جالب است کشوری که اطلاعات قانونی لازم را در اختیار ما قرار نمی‌دهد، حکم جلب (شهروندان ما را) صادر می‌کند». عربستان در پی فشارهای بین‌المللی قبلا اعلام کرده بود که تعدادی از کسانی را که در این پرونده دخالت داشته‌اند، بازجویی با بازداشت کرده است؛ اما بنا بر گزارش‌های رسمی برخی از این افراد پس از اولین دور بازجویی در عربستان آزاد شده‌اند. دادستانی استانبول در ادامه رسیدگی به پرونده جمال خاشقجی، برای احمد العسیری و سعود القحطانی، دو مقام برجسته و نزدیک به محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، قرار بازداشت صادر کرده بود. مولود جاووش‌اوغلو، وزیر خارجه ترکیه هم به دنبال درخواست دادستانی استانبول خواستار شفافیت عربستان سعودی در برابر جامعه بین‌المللی و همکاری این کشور برای روشن‌کردن ابعاد تاریک پرونده قتل جمال خاشقجی شده بود. جاووش‌اوغلو به‌صراحت گفت که عربستان باید امکانات و زمینه تحقیق کامل این پرونده را فراهم کند وگرنه ترکیه از سازمان ملل متحد خواستار رسیدگی به این پرونده خواهد شد.

جمال خاشقجی، ستون‌نویس روزنامه «واشنگتن‌پست»، دوم اکتبر برای دریافت مدارک و اسناد مربوط به ازدواج خود با به کنسولگری عربستان در استانبول گذاشت و دیگر از آن بیرون نیامد و تا‌به‌حال جسد او کشف نشده است. از سوی دیگر، به‌سایست خبری سی‌ان‌ان نوشت با خواندن نسخه ترجمه‌شده فایل صوتی مربوط به صحنه وحشتناک جنایت قتل خاشقجی که با ناامیدی برای زنده‌ماندن تلاش می‌کرده، به‌راحتی می‌توان فهمید که قاتلان مصمم به کشتن او بوده‌اند. همچنین می‌توان صدای «راه استخوان‌بر» را در جریان قطعه‌قطعه‌کردن اجزای بدن او شنید؛ هنگامی که یکی از قاتلان به دستیارانش توصیه می‌کند برای اینکه صدای اره را در جریان مثله‌کردن جسد خاشقجی نشنوند، موسیقی گوش کنند. یک منبع اطلاعاتی آمریکایی مطلع از متن ترجمه‌شده فایل صوتی مذکور گفته است این فایل مربوط به دقیق پایانی زندگی خاشقجی است که شامل مدارکی درباره تماس‌های تلفنی با شخصیت‌های عالی‌رتبه در ریاض برای اطلاع آنها از روند عملیات ترور است.

شروط ۴ کشور برای دوحه

طبق گزارش‌های منتشرشده نشست سران خلیج فارس به‌شدت تحت‌تاثیر قتل خاشقجی بود اما اختلاف عربستان و کشورهای عربی با قطر نیز یکی دیگر از دلایلی بود که این نشست را بدون نتیجه گذاشت. الجبیر همچنین در پاسخ به سؤال خبرنگاری درباره اتحاد کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس با اشاره به بحران قطر و اینکه ریاض امیدوار است دوحه با پذیرش شروط منطقی و قابل‌اجرای تعیین‌شده از سوی چهار کشور پایان یابد، گفت: هرگونه اختلافی که میان اعضای شورا به وجود می‌آید، مسئله‌ای عادل است که داخل همه خانواده‌ای نیز احتمال دارد به وجود بیاید. این مسئله‌ای ساده بوده و حل آن نیز به‌ویژه در سایه اعتبار و میزان ارتباطات و مشترکات کشورها هرگز دشوار نخواهد بود؛ به همین دلیل ما همواره با همین مقدار از توجه و جدیت به دنبال حل اختلافاتمان هستیم.

این سخنان الجبیر در حالی مطرح شد که قطر به بیانیه پایانی این نشست به‌شدت واکنش نشان داد. به گزارش ایسنا، احمد الرمیجی، مدیر دفتر رسانه‌ای وزارت خارجه قطر در واکنش به بیانیه پایانی نشست و همچنین نشست سران شورای همکاری خلیج فارس در ریاض از این بیانیه انتقاد کرد. او در صفحه شخصی خود در توئیتر نوشت: چرا سران شرکت‌کننده در این نشست به بررسی بحران خلیج (فارس) نپرداختند؟ این چه بیانیه پایانی‌ای است که محاصره قطر و راه‌های حل آن را مورد رازینی و بحث قرار نداد؟

توافق رسمی بیش از ۱۵۰ کشور جهان با پیمان جهانی مهاجرت

مهاجرت امن؛ اما مهارشده

عکس Reuters

پیمان جهانی مهاجرت که ماه جولای سال جاری پس از ۱۸ ماه مذاکره در مقر سازمان ملل در نیویورک با موافقت بیشتر اعضا روبه‌رو شده بود، روز گذشته در مراکش رسماً مورد توافق قرار گرفت؛ هرچند یک‌سوم کشورهای عضو اتحادیه اروپا در کنار ایالات متحده عضویت در این پیمان جهانی را نپذیرفتند. با وجود مخالفت دولت‌های ضدمهاجر پوپولیستی، رهبران ۱۵۰ کشور عضو سازمان ملل با پیمانی موافقت کردند که قرار است نقشه راهی برای سازوکار مواجهه با مهاجران پیش‌روی کشورها قرار دهد. این پیمان گرچه الزام‌آور نیست، اما طبق ادعاها بر آن است که خطرها و چالش‌های مهاجرت برای مهاجران را به حداقل برساند و هم‌زمان منافع کشورهای پذیرای مهاجران را نیز در نظر بگیرد.

تابستان گذشته ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل به جز ایالات متحده با مفاد این پیمان موافقت کردند؛ اما گفته‌رفته بر تعداد مخالفان این پیمان افزوده شد و روز گذشته بسیاری از کشورهای غربی از شرکت در این نشست و امضای نهایی پیمان سر باز زدند. بهانه بیشتر این کشورها حفظ حاکمیت ملی‌شان بوده است؛ و همچنین سیاست‌مداران دست‌راستی این طرح را تشویقی برای مهاجرت دسته‌جمعی می‌دانند؛ اما در مقابل موافقان این پیمان برای متقاعدکردن این کشورها بر غیرالزامی بودن آن تاکید داشتند. استرالیا، هلند، اتریش، بلغارستان، مجارستان، جمهوری چک، لهستان، شیلی، لیتوانی، اسرائیل، ایتالیا و چندین کشور دیگر این پیمان را امضا نکرده‌اند. آمریکا نیز از این پیمان حمایت نکرده است. استرالیا، هلند و اتریش سه کشوری بودند که در مراحل اولیه پیشبرد طرح همکاری داشتند؛ اما درنهایت از این پیمان حمایت نکردند. یکشنبه گذشته شیلی آخرین کشوری بود که خروج خود از این پیمان را اعلام کرد، بحث بر سر این پیمان همچنین موجب شد که حزب «اتحاد نو فلاماندا» که یک حزب دست‌راستی و ناسیونالیست در ائتلاف دولت بلژیک است، از دولت خارج شود.

این در حالی است که آنتونیو گوتیرش، دبیرکل سازمان ملل، در سخنرانی گشایش پیمان جهانی مهاجرت از نقاط کلر کشورها کاهشی یاد و امید به رشد جمعیت جهان هم بیشتر است و عواملی مانند نابرابری، خشونت و تغییرات آب‌وهوایی در آن نقش داشته‌اند. به گزارش سازمان ملل حدود ۸۰ درصد مهاجران به سلامت از کشوری به کشور دیگر رفته‌اند؛ اما از سال ۲۰۰۰ بیش از ۶۰ هزار نفر در مسیر مهاجرت جان خود را از دست داده‌اند.
قطر در سال ۲۰۱۸، بیش از سه‌هزارو ۳۰۰ نفر در فرایند مهاجرت جان خود را از دست داده‌اند یا کم شده‌اند. این در حالی است که مهاجران بسیاری از اوقات حتی بعد از رسیدن به مقصد هم با انواع تبعیض‌های نژادی و نقض حقوق بشر روبه‌رو می‌شوند.

جهان

رای دیوان دادگستری اروپا به سود مخالفان برگزیت

بریتانیا در مسیر رفراندوم دوم

عکس GettyImages

می اعلام کرد که رای‌گیری در مجلس عوام بریتانیا را به تعویق انداخته است.

ترزا می روز گذشته و پس از جلسه اضطراری کابینه در پارلمان گفت به دلیل اینکه برایش مسجل شده که پارلمان درباره این طرح نگرانی‌هایی عمیق و جدی دارد، قصد دارد در گفت‌وگو با رهبران اروپا به این موضوع رسیدگی کند و اطمینان خاطر بیشتری درباره برگزیت و موضوع مهم مرز بین اتحادیه اروپا و بریتانیا کسب کند. ترزا می از لایحه خود دفاع کرد و آن را «همچنان بهترین لایحه ممکن برای خروج از اتحادیه اروپا» دانست اما زمانی برای رای‌گیری پارلمان اعلام نکرد. پس از صحبت‌های می، جرمی کوربین رهبر حزب کارگر، دولت را در آشفنگی کامل متوقف کند. به همین دلیل به دیوان دادگستری اروپا شکایت کردند.

رای روز گذشته دیوان دادگستری اروپا در حالی صادر شد که قبل از آن، دولت ترزا می دو بار تقاضای تجدید نظر داده بود و هر دو بار دادگاه با درخواست لندن مخالفت کرده بود. پرونده توقف روند خروج از اتحادیه اروپا پس‌دوم نیز به موافقت این اتحادیه

ابتدا در دادگاهی در ادینبورو در اسکاتلند مطرح شد و این دادگاه پرونده را به دیوان دادگستری اروپا ارجاع داد. وکلای دولت بریتانیا که مخالف این شکایت بودند اعتقاد داشتند سیاست‌مدارانی که این پرونده را به جریان انداختند، مخالفان دولت بودند و قصد تخریب دولت و تحت‌فشارگذاشتن پارلمان بریتانیا را داشتند. با این حال در پی دو بار ردشدن تقاضای تجدید نظر دولت بریتانیا، ماه نوامبر ۲۷ قاضی دیوان دادگستری اروپا رسیدگی به این پرونده را آغاز کردند و در نهایت حکم دادند که توقف روند خروج از اتحادیه اروپا می‌تواند به صورت یک‌طرفه انجام شود.

در بخشی از حکم دیوان دادگستری اروپا آمده است: «هر کشور عضو اتحادیه اروپا می‌تواند روند ماده ۵۰ پیمان لیسبون را بدون نیاز به تأیید سایر کشورهای عضو متوقف کند. بریتانیا هم آزاد است تا به صورت یک‌جانبه از تمایلیش برای خروج از اتحادیه اروپا روی برگرداند؛ و آن را لغو کند. در این مورد باید روندهای دموکراتیک و الزامات قانون اساسی آن کشور را در نظر گرفت». ماده ۵۰ پیمان لیسبون مربوط به مدت زمان دوساله‌ای است که برای خروج کشورهای عضو اتحادیه اروپا از این اتحادیه به نظر گرفته شده است. **تعویق رای‌گیری پارلمان**

حکم دیوان دادگستری اروپا یک روز قبل از رای‌گیری سرنوشت‌ساز در پارلمان بریتانیا صادر شد. در جلسه امروز مجلس عوام بریتانیا قرار بود پیش‌نویس طرح لندن و بروکسل برای خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا به رای گذاشته شود اما روز گذشته و ساعاتی پس از صدور حکم دیوان دادگستری اروپا، ترزا

رویداد

پیوستن اسرائیل به FATF

● اسرائیل روز گذشته به عنوان سی‌وهشتمین عضو به گروه ویژه اقدام مالی موسوم به FATF پیوست. به گزارش خبرگزاری مهر، به‌نقل از بی‌بی‌سی، وزیر دادگستری این رژیم ضمن استقبال از عضویت تل‌آویو در نهاد مالی FATF تاکید کرد: این عضویت سبب نفوذ بیشتر تل‌آویو در راه مبارزه با تأمین مالی تروریسم و مقابله با پول‌شویی در منطقه می‌شود. این در حالی است که عربستان‌سعودی هم متقاضی عضویت در گروه FATF است، اما درحال حاضر عضو ناظر است.

ارتباط روس‌ها با ۱۴ نفر از نزدیکان ترامپ

● دست‌کم ۱۴ نفر از نزدیکان دونالد ترامپ در دوران انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا و دوران گذار ریاست‌جمهوری با شهروندان روسیه ارتباط داشته‌اند. به گزارش ایسنا، سفیر روسیه، معاون نخست‌وزیر، خواننده پاپ، کشتی‌گیر، وکیل و یک کهنه‌سرباز دوران ارتش شوروی، در میان کسانی بوده‌اند که با این ۱۴ نفر از نزدیکان ترامپ در ارتباط بوده‌اند.

پیروزی حامیان نخست‌وزیر ارمنستان در انتخابات

● ائتلاف حامیان نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر موقت ارمنستان، موفق شده است که در انتخابات پارلمانی زودهنگام آن کشور به پیروزی چشم‌گیری دست یابد. حامیان پاشینیان به‌راحتی و با کسب بیش از ۷۰ درصد آرا موفق شده‌اند از سد رقبای اصلی خود بگذرند.

واکنش کرملین به ادعای فرانسه

● سخنگوی کرملین هرگونه مداخله روسیه در اعتراضات جلیقه‌زدهای فرانسه را رد کرد. دیپمتری پسکوف، سخنگوی کرملین، در واکنش به اخبار منتشرشده مبنی‌بر دست‌داشتن روسیه در اعتراضات جلیقه‌زده‌ها گفت: مسکو هرگونه اتهام مبنی‌بر دخالت روسیه در فرانسه را رد می‌کند.

خیز کره‌شمالی برای مبارزه با فساد

● کره‌شمالی روز گذشته علیه فساد اعلام جنگ کرد و خواستار «مقابله‌ای سازش‌ناپذیر» علیه هرکسی شد که در اقدامات مفسدانه دست دارد. به گزارش ایسنا، به‌نقل از خبرگزاری یون‌پا، روزنامه رودونگ سینمون، چاپ کره‌شمالی، بوورکراسی و فساد را «اقداماتی دشمن‌شادکن و سمومی خطرناک» توصیف کرد که وحدت کشور را از بین می‌برد.

آماده‌باش ارتش لبنان در مرز

● درحالی‌که ارتش اسرائیل همچنان حفاری‌ها برای یافتن تونل‌های منتسب به حزب‌الله لبنان در مرزها را ادامه می‌دهد و از ساکنان دو روستای لبنانی خواسته خانه‌هایشان را تخلیه کنند، ارتش لبنان از آماده‌باش نیروهای ارتش این کشور مستقر در مرزهای با اراضی اشغالی خبر داد.

معرفی جایگزین‌های احتمالی جان کلی

● برخی گزارش‌ها حاکی از آن است که احتمالاً دونالد ترامپ پست ریاست کارکنان کاخ سفید را به وزیر خزانه‌داری دولت خود پیشنهاد خواهد کرد. منابع او می‌گویند با کنارگذاشتن جان کلی، از سمت ریاست کارکنان کاخ سفید، دو گزینه احتمالی برای جانشینی او وجود خواهد داشت که یکی از آنها استیو منوچین، وزیر خزانه‌داری آمریکا و دیگری، مارک میدوز، عضو جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان آمریکا است.

دیدار مکرون با نمایندگان کارگری

● منابع مطلع در دولت فرانسه اعلام کردند که امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری این کشور، روز گذشته با نمایندگان سازمان‌های کارگری و اتحادیه‌های تجاری و مقامات انجمن‌های محلی دیدار و گفت‌وگو کرد. یک منبع کاخ الیزه اعلام کرد: رئیس‌جمهوری می‌خواهد تمام قوای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی برای حل این مسئله گرد هم آیند و با همه مقامات دخیل دیدار کند و پیشنهادهای مخالفان را بشنود.

موافقت با بودجه ۷۵۰ میلیارد دلاری پنتاگون

● دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، ظاهراً از پنتاگون خواسته است تا درخواست بودجه برای سال آتی را به ۷۵۰ میلیارد دلار برساند که به‌طور چشم‌گیری بالاتر از تمایل قبلی او و ۱۲ میلیارد دلار بیش از درخواست مقام‌های ارشد نظامی است.

مخالفت دولت هادی با طرح سازمان ملل

● درحالی‌که منابع یمنی از مخالفت هیئت دولت مستعفی این کشور با طرح فرستاده سازمان ملل درباره الحدیده خبر دادند، فرستاده سازمان ملل تهدید کرد که در صورت شکست مذاکرات سوند، به شورای امنیت می‌رود. این طرح شامل توقف عملیات نظامی از جمله حملات موشکی، عقب‌نشینی هم‌زمان یکان‌های نظامی و شبه‌نظامیان به خارج از الحدیده است.

جلیقه‌زدها؛ از راست افراطی تا چپ رادیکال

معترضان، گستره جغرافیایی و فرامرزی پیدا خواهد کرد.

شاید در نگاه نخست موجب تعجب باشد که یک جنبش اعتراضی در جامعه‌ای که احزاب و نهادهای مدنی قدرتمند دارد، چگونه در درون خود طیف‌ها، طبقات و نیروهای سیاسی متفاوت و بعضاً متضاد را جای داده است، اما این تصویر فروپاشی نظامی کهنه است که دیگر پاسخ‌گوی مطالبات و منافع شهروندان نخواهد بود؛ به همین دلیل بروز و ظهور چنین جنبش‌هایی در واقع شورش شهروندان علیه نظم حاکم در وضعیت قطبی‌شدن و گسترش شکاف‌های اساسی در بطن جامعه‌است که حتی نیروهای سیاسی با گرایش و اهداف متفاوت و مخالف را هم دنبال خود می‌کشاند. اگر به همین جنبش جلیقه‌زدها توجه شود، از ابتدا به‌دلیل موقعیت جنبشی و بدون سازماندهی آن تقریباً همه نیروهای سیاسی از چپ سوسیالیستی و رادیکال تا راست افراطی از آن حمایت رسمی نکردند، اما بعد از هفته دوم هرکدام از این نیروها تلاش کردند جایگاه خود را در درون آن پیدا کنند. این وضعیت تا حدودی ناشی از این مسئله بود که این پدیده و جنبش از ابتدا، خاستگاه و رهبری سیاسی مشخص نداشت و بیشتر صورت‌بندی یک جنبش اجتماعی-طبقاتی خودانگیخته را نمایندگی می‌کرد. نمونه ایرانی چنین جنبش اعتراضی را می‌توان در وقایع ده‌ماه سال گذشته در ایران هم مشاهده کرد

که بخشی از شهروندان محذوف و محروم جامعه، وقتی که فشارها از آستانه تحملشان فراتر رفت، به خیابان سرازیر شدند و ورا را خواست جناح‌های حاکم خشم خود را بروز دادند. به همین دلیل حاکمان و نمایندگان

در بخشی از حکم دیوان دادگستری اروپا آمده است: «هر کشور عضو اتحادیه اروپا می‌تواند روند ماده ۵۰ پیمان لیسبون را بدون نیاز به تأیید سایر کشورهای عضو متوقف کند. بریتانیا هم آزاد است تا به صورت یک‌جانبه از تمایلیش برای خروج از اتحادیه اروپا روی برگرداند؛ و آن را لغو کند. در این مورد باید روندهای دموکراتیک و الزامات قانون اساسی آن کشور را در نظر گرفت». ماده ۵۰ پیمان لیسبون مربوط به مدت زمان دوساله‌ای است که برای خروج کشورهای عضو اتحادیه اروپا از این اتحادیه به نظر گرفته شده است. **تعویق رای‌گیری پارلمان**

حکم دیوان دادگستری اروپا یک روز قبل از رای‌گیری سرنوشت‌ساز در پارلمان بریتانیا صادر شد. در جلسه امروز مجلس عوام بریتانیا قرار بود پیش‌نویس طرح لندن و بروکسل برای خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا به رای گذاشته شود اما روز گذشته و ساعاتی پس از صدور حکم دیوان دادگستری اروپا، ترزا

جلیقه‌زدها؛ از راست افراطی تا چپ رادیکال

معترضان، گستره جغرافیایی و فرامرزی پیدا خواهد کرد. شاید در نگاه نخست موجب تعجب باشد که یک جنبش اعتراضی در جامعه‌ای که احزاب و نهادهای مدنی قدرتمند دارد، چگونه در درون خود طیف‌ها، طبقات و نیروهای سیاسی متفاوت و بعضاً متضاد را جای داده است، اما این تصویر فروپاشی نظامی کهنه است که دیگر پاسخ‌گوی مطالبات و منافع شهروندان نخواهد بود؛ به همین دلیل بروز و ظهور چنین جنبش‌هایی در واقع شورش شهروندان علیه نظم حاکم در وضعیت قطبی‌شدن و گسترش شکاف‌های اساسی در بطن جامعه‌است که حتی نیروهای سیاسی با گرایش و اهداف متفاوت و مخالف را هم دنبال خود می‌کشاند. اگر به همین جنبش جلیقه‌زدها توجه شود، از ابتدا به‌دلیل موقعیت جنبشی و بدون سازماندهی آن تقریباً همه نیروهای سیاسی از چپ سوسیالیستی و رادیکال تا راست افراطی از آن حمایت رسمی نکردند، اما بعد از هفته دوم هرکدام از این نیروها تلاش کردند جایگاه خود را در درون آن پیدا کنند. این وضعیت تا حدودی ناشی از این مسئله بود که این پدیده و جنبش از ابتدا، خاستگاه و رهبری سیاسی مشخص نداشت و بیشتر صورت‌بندی یک جنبش اجتماعی-طبقاتی خودانگیخته را نمایندگی می‌کرد. نمونه ایرانی چنین جنبش اعتراضی را می‌توان در وقایع ده‌ماه سال گذشته در ایران هم مشاهده کرد

که بخشی از شهروندان محذوف و محروم جامعه، وقتی که فشارها از آستانه تحملشان فراتر رفت، به خیابان سرازیر شدند و ورا را خواست جناح‌های حاکم خشم خود را بروز دادند. به همین دلیل حاکمان و نمایندگان

در بخشی از حکم دیوان دادگستری اروپا آمده است: «هر کشور عضو اتحادیه اروپا می‌تواند روند ماده ۵۰ پیمان لیسبون را بدون نیاز به تأیید سایر کشورهای عضو متوقف کند. بریتانیا هم آزاد است تا به صورت یک‌جانبه از تمایلیش برای خروج از اتحادیه اروپا روی برگرداند؛ و آن را لغو کند. در این مورد باید روندهای دموکراتیک و الزامات قانون اساسی آن کشور را در نظر گرفت». ماده ۵۰ پیمان لیسبون مربوط به مدت زمان دوساله‌ای است که برای خروج کشورهای عضو اتحادیه اروپا از این اتحادیه به نظر گرفته شده است. **تعویق رای‌گیری پارلمان**